

NOVOMEŠKI ŠKOF
EPISCOPUS NOVAE URBIS

Praznik Kristusa, kralja veselstva Novo mesto stolnica, 21. 11. 2021

Kdo nam kraljuje?

Na praznik Kristusa, kralja veselstva, ne slišimo zmagoslavne zgodbe. Nasprotno! Cerkev nam v razmislek ponudi pretresljiv prizor iz evangelija po Janezu, kjer se Jezus, ponizán in v verigah, prikaže pred Pilatom, predstavnikom, kot se zdi, vsemogočnega in neuničljivega rimskega cesarstva. Kateri od njiju je resnični kralj?

V prvem berilu iz knjige preroka Danijela (7,13–14) je govor o viziji Sina človekovega, ki bo sčasoma zasedel mesto tistih, ki so skozi zgodovino izkoriščali ljudi, namesto da bi jim služili. V tej viziji je jasno, da je konec s tistimi, ki vladajo ljudem in jih izkoriščajo. Prišel bo dan, ko bo pravični in usmiljeni kralj prevzel vajeti zgodovine narodov.

V evangeljskem odlomku (Jn 18,33–37) se Jezus Pilatu predstavi kot kralj, vendar njegovo kraljestvo ni od tu. Nima političnih ambicij. Njegovega kraljestva tudi ne dosežemo z uporom ali nasiljem. Pilata ne poskuša prepričati o naravi svojega kraljevanja, saj meni, da je njegovo življenje drugačne narave od zemeljskega vladanja. Kakšno je njegovo kraljestvo, razberemo iz evangelija. Ta nam pripoveduje o slabotnem človeku, ki je bil oropan vsega, reven in čigar življenje je v celoti odvisno od drugih. Kako si lahko kdo misli, da je človek v takšnem stanju lahko kralj? Ni videti, da bi imel moč. Nekdo, kot je Jezus, nas po človeški pameti ne more zadovoljiti! Nasprotno, izogibamo se ga, ker nas spominja na našo šibko človeškost. Kralji tega sveta si želijo, da bi jim služili, ne pa da bi oni služili drugim. Želijo imeti in ne dajati. Želijo vsiljevati svoje stališče drugim in niso pripravljeni poslušati. Želijo si udobnega življenja, ne vedo, kako poskrbeti, da bi se tako počutili tudi drugi. Kralji tega sveta si želijo biti ljubljene, vendar se ne trudijo ljubiti druge. So osamljeni, zaradi občutka ogroženosti se bojijo drug drugega. Pilat ne razume ne Jezusa ne Judov niti ne zazna pomena sodne razprave. Zdi se, da z Jezusom govorita različne jezike in se ne razumeta. Za Jezusa je pomembna samo ena stvar, to je resnica. Vse svoje življenje je služil resnici in pričeval o njej. Razodel nam je resnico o Očetu, resnico o večnem življenju in o duhovnem boju, ki ga človek bide na tem svetu, ko se odloča med življenjem in smrtjo. Biti resnični kralj pomeni pričevati o Očetu in njegovi resnici (Jn 8,44–45).

Pilata je tema resnice zelo vznemirjala, vendar ne do te mere, da bi ustavil Jezusovo usmrtitev: Jezus mu reče, kdor je iz resnice, poslušá njegov glas. Tu se cesarjev namestnik ustavi, ker resnice ne more sprejeti. Je žrtev manipulacije množic in njihove želje. Klone pod pritiski in pokaže, kaj v resnici

je in čemu se pusti voditi. Jezus pa izpriča, komu pripada in komu služi, tako da lahko reče: »Jaz sem Pot, Resnica in Življenje« (Jn 14,6).

Tudi Jezus je bil v skušnjavi, da bi postal kralj na zemeljski način. Zlo ga je želelo prikleniti na moč potrošnje in da bi vse, celo Božjo besedo, prilagodilo svojim interesom. Jezusa ni mogoče kupiti z denarjem, ne sklepa kompromisov. Njegovo kraljestvo ni od tega sveta, reče Pilatu. Jezus je kralj na način Očeta, ki ljubi. Kralj na način, kjer le ljubezen zapoveduje in je resnična moč nad stvarstvom. Je kralj, ker je Sin. Ne kraljujte nad drugimi ali proti drugim, ampak skupaj in za druge.

Bistveno sporočilo današnjega praznika je, da je Bog ljubezen in da želi v svetu vzpostaviti svoje kraljestvo ljubezni, pravičnosti in miru. To je kraljestvo, katerega kralj je Jezus in ki se razteza do konca časov. Zgodovina nas uči, da so kraljestva, ki temeljijo na človeški moči krhka in prej ali slej propadejo. Božje kraljestvo, ki temelji na Očetovi ljubezni, se ukoreninja in živi v srcu tistih, ki verujejo. Tem Oče podari mir, svobodo in polnost življenja.

Praznik Kristusa Kralja ne razkriva le načina Božjega kraljevanja in tega, kdo je Pilat, ampak vsakemu od nas ponuja priložnost, da se vprašamo, komu v resnici služimo. Kjer je naš zaklad, tam bo tudi naše srce (Lk 12,34). Odgovor na to vprašanje nam bo pomagal prevrednotiti naše vrednote in popraviti smer življenja, kjer bo naše srce tam, kamor v resnici spada, v Očetovem naročju.

Povabljeni smo, da Jezusu dovolimo, da postane naš kralj. Kralj, ki nas je s svojo besedo in življenjem, darovanim na križu, rešil pred smrtjo. Kralj, ki je pokazal pot izgubljenemu človeku in na novo osmisлил naše bivanje, ter dal moč in milost, da ne omagamo pred dvomi, strahom in vsakodnevnimi preizkušnjami. Njegovo kraljestvo gre skozi ta svet, skozi naša srca. Tisti, ki mu ne pripadajo, postanejo sužnji logike kraljev ali zapeljevanja moči in meča. Njegova vladavina se ne konča.

Gospod, Kralj vesolja, kmalu pridi, obriši solze ljudi, reši nas sovraštva, epidemije, nasilja, vojn in vsakršnega zla. Naj kmalu pride tvoje kraljestvo miru in pravičnosti. Nauči nas razumeti tvoj način kraljevanja in kako naj bomo dejavni kot Božji državljani. Tebi slava in moč na veke vekov. Amen.

msgr. dr. Andrej Saje
novomeški škof